

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2 й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 40 (66)

Субота, 5 жовтня 1968 року

Ціна 2 коп.

НОВА ВИДАТНА ПЕРЕМОГА РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ ВПЕРШЕ В СВІТІ ПРОКЛАДЕНО КОСМІЧНУ ТРАСУ ЗЕМЛЯ — МІСЯЦЬ — ЗЕМЛЯ

15 вересня 1968 року в Радянському Союзі було запущено автоматичну космічну станцію «Зонд-5». Після семидобового польоту по трасі Земля — Місяць — Земля станція повернулася на Землю.

УПЕРШЕ В СВІТІ РАДЯНСЬКИЙ КОСМІЧНИЙ АПАРАТ, ОБЛЕТІВШИ МІСЯЦЬ, УСПІШНО ПОВЕРНУВСЯ НА ЗЕМЛЮ З ДРУГОЮ КОСМІЧНОЮ ШВИДКІСТЮ, доставивши великий обсяг наукової інформації.

21 вересня 1968 року автоматична космічна станція приводилася у розрахунковому районі в акваторії Індійського океану. Автоматичну станцію разом з науковими приладами 22 вересня було піднято на борт радянського корабля розшуково-рятувальної служби.

При польоті автоматичної станції «Зонд-5» було здійснено: — обліт Місяця; — наукові дослід-

ження космічного простору в районі Місяця; — повернення на Землю з другою космічною швидкістю і м'яку посадку в заданому районі.

Програму наукових досліджень космічного простору і комплексних випробувань бортових систем та агрегатів автоматичної станції «Зонд-5» повністю виконано.

Успішний політ автоматичної станції «Зонд-5» по трасі Земля — Місяць — Земля, повернення її в заданий район є видатним досягненням радянської науки і техніки. Розв'язано нову науково-технічну проблему і відкрито широкі перспективи дальшого дослідження космічного простору та планет сонячної системи автоматичними космічними станціями з поверненням матеріалів досліджень на Землю.

(ТАРС).

ЦІННОМУ ПОЧИНУ— ЗЕЛЕНУ ВУЛИЦЮ

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС своєю постановою від 5 липня цього року схвалили ініціативу Західно-Сибірського металургійного заводу по розгортанню соціалістичного змагання за найшвидше освоєння проектних потужностей діючих і нових агрегатів, які вводяться в експлуатацію на підприємствах чорної металургії СРСР.

Цією постановою доручено міністерствам і відомствам разом з профспілковими організаціями вжити заходів якнайбільшого поширення цієї цінної ініціативи, здійснити конкретні заходи по створенню необхідних умов для високопродуктивної роботи агрегатів дільниць, цехів та усунення причин, які стримують освоєння проектних потужностей на підприємствах промисловості, краще використати досвід дострокового освоєння потужностей, нагромаджений на передових підприємствах країни.

Ініціативі Західно-Сибірського металургійного заводу присвячується також постанова ЦК КП України, Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради.

У соціалістичному змаганні за прискорене освоєння проектних потужностей діючих і нових агрегатів колективи багатьох промислових підприємств нашої республіки вже добилися певних успіхів. Проте, в

цьому питанні мають місце й недоліки. Вони, ці недоліки, властиві й учбово-виробничим підприємствам УТОГ.

Дуже повільно освоюються проектні потужності на таких побудованих підприємствах як Луганське УВП-2, Комунарське, Кам'янець-Подільське, Полтавське № 1, Лубенське та ін.

Переважає більшість діючих мебельних підприємств працює в одну зміну, в наслідок чого устаткування використовується лише на 50—60 процентів.

Таке низьке використання виробничих потужностей є наслідком відсутності робочої сили на тому чи іншому підприємстві з числа глухих трудівників. А це, в свою чергу, підкреслює той факт, що питанню укомплектування підприємств глухими робітниками обласні відділи УТОГ і керівництво підприємствами займаються не досить глибоко.

Президії Центрального правління УТОГ і Українського республіканського комітету профспілок працівників місцевої промисловості й комунально-побутових підприємств прийняли постанову, в якій зобов'язують обласні відділи УТОГ, директорів УВП і профспілкові організації провести організаційну роботу в колективах по виконанню постанови «Про ініціативу колективів Західно-Сибірського металургій-

ного заводу по розгортанню соціалістичного змагання за найшвидше освоєння проектних потужностей діючих і нових агрегатів, які вводяться в експлуатацію на підприємствах чорної металургії СРСР».

У постанові звертається увага на те, що необхідно вжити дійових заходів по ефективному використанню виробничих потужностей, для чого організувати соціалістичне змагання між окремими виробничими дільницями; забезпечити вивчення і освоєння в короткий строк кожним робітником механізмів і устаткування, на якому він працює.

Більше приділяти уваги впровадженню у виробництво прогресивної технології та науково-технічних досягнень, цінного досвіду колективів передових підприємств і новаторів виробництва, наукової організації праці. Вжити заходів для укомплектування підприємств робітниками із числа глухих, а також приділити певну увагу підготовці кадрів на місцях.

Немає сумніву в тому, що колективи підприємств, обласні і районні відділи УТОГ гаряче підтримають цінний почин західно-сибірських металургів і тим самим доб'ються ще більших успіхів у соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

НА ЛЕНІНСЬКІЙ ТРУДОВІЙ ВАХТІ

П'ятнадцять років працює на Білоцерківському УВП швей-мотористка Наталія Остапенко. Ставши на ленінську трудову вахту, ударниця комуністичної праці щоденні виробничі завдання виконує на 150—170 процентів. Вона освоїла усі процеси на виробництві і щохвилини може підмінити товариша по роботі.

На фото: Н. К. Остапенко.

Гідну трудову зустріч до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна готує колектив Вознесенської швейної фабрики імені 50-річчя Жовтня. У цьому великому колективі працює компактна група членів УТОГ. Швей-мотористка, ударниця комуністичної праці, майстер «золоті руки» Олександра Піддуда виробничі завдання виконує на 120 процентів.

Не відстають від неї швей-мотористки, ударниці комуністичної праці Галина Гоцелюк та Антоніна Козачок. Змінні норми вони виконують на 110—115 процентів.

Ленінську трудову вахту з честю несуть ударники комуністичної праці, члени УТОГ

Ново-Московського міжрайвідділу. На 130—140 процентів щоденні норми виконують тесляр І. Тарченко, столяр О. Саченко, слюсарі Г. Діденко та І. Бобров, токарь В. Прищепський. Продукція, яку вони виготовляють, тільки відмінної якості.

Колектив Лохвицької швейної фабрики, широко розгорнувши соціалістичне змагання, готує трудові подарунки до славного ювілею — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Передовики виробництва, ударники комуністичної праці В. Костенко та Н. Рябиченко випускають продукцію відмінної якості, виконуючи змінні завдання на 120 процентів.

Ударниця комуністичної праці Київського учбово-виробничого підприємства № 3 Варвара Жук.

СТОРІНКИ КІНО- ЛЕНІНІАНИ

Прагненням якнайповніше розкрити велич образу Леніна, велич ленінських ідей, що окриляють радянський народ в його переможній ході до комунізму, позначені пошуки митців України, які готуються зустріти новими роботами велике свято — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Перший секретар Спілки кінематографістів України, кінорежисер Т. В. Левчук розповів, як кіномитці готуються до славного ювілею.

— З усвідомленням великої творчої відповідальності, — сказав Т. В. Левчук, — ідемо ми до свята. Насамперед, хочеться зустріти його творчості, в яких би постав на весь зріст образ нашого сучасника, було б відтворено ясні картини нашого сьогодення. Бо ж саме наш сьогоднішній день в трудових його зверненнях, в величому розвої науки і культури, в духовному злеті радянської людини, прекрасної своєю працею, помислами, прагненнями, — все це є найкращим пам'ятником геніальному вождю. Скільки треба вміння, таланту, скільки треба зусиль, щоб відтворити у фільмах світ, народжений генієм Ілліча!

Глядач — великий наш друг і порадинок, тож, готуючись до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, ми, насамперед, думаємо про нього. Саме в плані підготовки до свята розглядаємо ми і черговий традиційний день кіно, який відбудеться цього року в Києві, Одесі, Харкові. На цьому українські кінематографісти звітують перед вимогливим глядачем своїми новими фільмами, поведуть розмову про свої плани, і думається, що ця розмова дасть змогу вивірити ще раз ті накреслення, задуми, з якими починають кіномитці роботу над картинами, присвяченими славному ювілеєві.

Нині в республіці оголошено закритий конкурс на найкращий сценарій, в якому піднімається ленінська тема. Ми сподіваємось, що буде створено літературу першосюсю для фільмів, які розкриватимуть хвилюючі сторінки життя і діяльності вождя, його вірних соратників — більшовиків-ленінців. Так заплановано створення фільму «Сім'я Коцюбинських», що розповість про зустрічі Леніна з видатним українським письменником Михайлом Коцюбинським, його сином, полум'яним воїном революції Юрієм Коцюбинським. Готуватимуться фільми про відомих діячів партії і Радянської держави Г. Петровського, Артема та інших.

Не менш важливими для студії республіки є теми, побудовані на сучасному матеріалі творчі, де оновитиметься проперечення ленінізму. Тут хочеться назвати, насамперед, сценарій Н. Рибак «Солдати безмисливців», над яким вже почалась робота на Київській студії художніх фільмів імені О. Довженка.

Продовжують працювати над кіноленінською майстри документального кіно. На Українській студії хронікально-документальних фільмів закінчується робота над фільмом «Дума-доля» — про відомого кобзаря Єгора Мовчану, автора цікавих дум і пісень про Леніна. Ленінську тему піднімуть нові фільми цієї студії «За декретом Леніна», «Почесний командир». Ще в цьому році вийде фільм «Маркс і Україна», де буде розказано про відомого кореспондента К. Маркса — П. Подольського, про торжество ідей Маркса — Леніна.

Напружено працює нині секція історії і теорії Спілки кінематографістів України. Кінознавці прагнуть узагальнити досягнення кіномитців республіки, найповніше висвітлити півстолітній шлях української кінематографії. Ювілеєві присвячуються такі книги, як щорічник «Доба і фільм», збірник «Режисери і фільми українського кіно», монографія І. Корнієнка «Сторінки історії» та інші. Нашому кіноматографу є чим звітувати святу. Україна явила світові таких велетнів екрана, як Олександр Довженко та Ігор Савченко, творчість яких насаждали ідеї Леніна, ідеї Комуністичної партії. В таких фільмах, як «Арсенал», «Земля», «Іван», «Верніки», «Богдан Хмельницький», «Тарас Шевченко», вони показали яких висот може досягти мистець, озброєний могутньою марксистсько-ленінською ідеологією, мистець, що виходить з своєї творчості з принципів партійності і народності. Нам є чим пишатись, є на кого спертися в роботі, є на кого рівнятися. Ми сподіваємось, що підготовка до ювілею насажить кіномитців республіки новими силами, і вони створять фільми, які займуть гідне місце в кіноленінні нашого народу.

З кожним роком будується, росте і кращає столиця України — місто Київ.

На фото: площа Шевченка з боку Димерського шосе.

ПЕРЕДОВІ ВИРОБНИЧНИКИ

Передовики виробництва — члени УТОГ Запорізької області. На фото (зліва направо): М. Іванов, столяр Пологського міжколгоспбуду, М. Немчин, слюсар Пологського райвідділення «Сільгосптехніка», В. Доля, пресувальник заготовчого цеху Запорізького УВП.

Праця звеличує людину

Першою нас зустріла літня жінка, а не той, до кого ми приїхали. Воно й не дивно. Бригадир будівельників Микола Рубанний навіть не здогадувався про наш приїзд. Жінка довірливо виклала нам усі новини.

— Бригадир тут — золотий чоловік, — говорила вона. — Хлопці у нього чудеса роблять. — Запевняла вона нас, і в глибоких очах людини, що бачила на своєму віку багато, світилися іскорки непритворної радості.

Ми стояли і не перебивали розповідь жінки. Не знаю, що думали в цей час мої товариші, а в мене не виходила думка: коли людина каже незнайомим тепле слово про людину — це правда. Коли вона закінчила свою розмову, ми переглянулись і зрозуміли один одного.

— А ось і наш Микола, — сказала Таїса Лазарівна, наш перекладач. З ним підійшли ще двоє, Григорій Черенухін і Марія Мачага.

— Отак і працюємо по три чотири чоловіки на об'єкті, — пояснив бригадир. — Роботи хоч одбавляй.

Із розмови ми дізнались, що бригада комуністичної праці,

СОНЯЧНО РЕПОРТАЖ

яку він очолює, у цьому році вже здала чотири об'єкти.

— Зараз наші будівельники, — розповідає Микола, — ремонтують ще три будинки. — Думаємо, що і ці здамо востро.

— І так буде, — підтверджує Микола Іванович Степанов, завідувач клубом глухих. — Він у нас слів на вітер не кидає.

Ми не хотіли відривати людей від роботи — дорога кожна хвилинка, і все ж на прощання я задав декілька питань Миколі.

Виявилось, що до цього він десять років працював на швейній фабриці — шив одяг. А потім, як він сам сказав, заговорив в ньому самолюбство, і він залишив цю роботу, оволодівши спеціальністю муляра.

У Вознесенській дільниці старшого виконроба його бригади на першому місці. Це його бригаді в день 50-річчя Великого Жовтня вручено перехідний Червоний прапор будів-

ельної дільниці на вічне зберігання. Це його бригаді вручено 1 травня перехідний Червоний вимпел по підсумках змагання. Це його бригаду відзначили грошовою премією, коли святкували День будівельника.

Ці нагороди, ця шана людська заслужена будівельниками сумлінною працею. Це їхніми стараннями, умілими руками будувались у місті кінотеатр «Україна», школа № 2, школа-інтернат, дитячий садок у районі Болгарки, школа в селі Дорошівці... Нова школа в рідному селі, в якому колись жив і вчився Микола Рубанний.

Тепер нам пригадалось і стало зрозумілим, чому літня жінка, з якою бригада ремонтувала комунгоспівську квартиру, так тепло говорила про бригадира Миколу Рубанного. У невеличкому місті — секретів немає, хорошу людину знають усі...

«Скромний, простий, трудолюбивий наш Микола» — так про нього говорять товариші і друзі.

...Сонячно. Цим словом повно і просто розкривається характер цієї людини. І справді, скільки світла і сонця у вікнах шкід, скільки його у вікнах жилих будинків! Сонячно і на душі в людей, які живуть у них.

Ол. ОЛЕКСІЄНКО.
м. Вознесенськ.
Миколаївська обл.

ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ ВИРІШУЄТЬСЯ

Ідучи назустріч славному ювілею — 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, серед колективу Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2, провадиться значна культурно-масова і виховна робота. Щотижня тут читаються політінформації, лекції на різні теми, з якими активно виступають керівники підприємства та працівники обласного відділу УТОГ тт. Кисельов, Шумков, Голод, Янчук, Стародубцев та інші.

Було також проведено вечір зустрічі з ветеранами праці. На ньому виступали старі виробничники тт. Кеслер, Томей, Сигарева, майстер цеху Крачкович. Вони охоче ділились з молоддю досвідом роботи, розповідали про далеке минуле, коли Західна Україна перебувала під п'ятою іноземних поневолювачів.

Уся виховна робота серед членів Товариства будується на вивченні великої творчої спадщини вождя світового пролетаріату В. І. Леніна. Вже прочитано кілька лекцій про життя і діяльність Володимира Ілліча — «Ленін і Жовтень», «Ленін і партія», «Ленін — керівник міжнародного комуністичного руху» та ряд інших. На підприємстві і в гуртожит-

ку часто винюскаються єдині, ки, а також сатиричні листки: «Близкавка», «Комсомольський прожектор» тощо.

Багато молоді в нас вчиться. Наприклад, біля 70 робітників відвідують школу робітничої молоді. І. Варгулич успішно закінчила в цьому році Харківський фінансово-економічний технікум, М. Турянцю і О. Новель поклали на курси клубних працівників.

При гуртожитку постійно працює спеціальна рада, члени якої Е. Варга, А. Часар, М. Жолтаній подають активну допомогу адміністрації підприємства в покращанні побуту робітників, організують екскурсії в мальовничі місця Закарпаття.

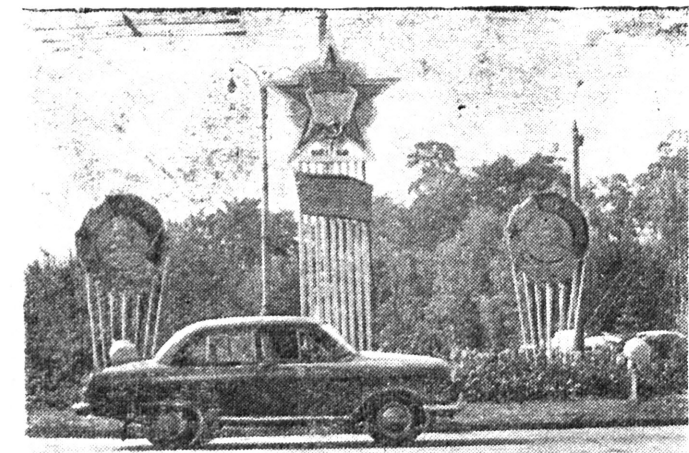
Одначе, є в нас й істотні недоліки. Ще на досить низкому рівні культурно-виховна робота в гуртожитку. Боротьба за зразкову кімнату ведеться, але недостатньо. Спостерігається порушення трудової дисципліни серед окремих виробничників. Тому всі сили партійної, утигівської і комсомольської організацій спрямовані на усунення недоліків.

М. КОСТИК.
Заступник директора Ужгородського УВП-2.

Ударною працею в соціалістичному змаганні в ці дні серед підприємств нашої країни відзначається колектив Дніпродзержинського чавуно-ливарного заводу, на якому трудяться і члени Українського товариства глухих.

На фото: формувальник заводу Василь Іванович Петренко. Щоденно він виконує норму на 150 і більше процентів.

2 **наше**
ЖИТТЯ

5 жовтня 1968 р.

Передплачуйте журнал „Блокнот агітатора“

Журнал відділу пропаганди і агітації ЦК КП України «Блокнот агітатора» — порадник політінформаторів і агітаторів, атеїстів і економістів, супутник всіх, хто так чи інакше зв'язаний з такою благородною справою, якою є виховна робота. У ньому можна знайти дані про розвиток всіх галузей народного господарства, про нові науки й техніки, статті і цифрові дані до революційних свят і знаменних дат, розповіді про видатних людей, діаграми і репродукції плакатів, відомості про нові кінофільми і грамзаписи.

Журнал займається питаннями комуністичного виховання молоді, комуністичної моралі, етики і естетики, розповідає про життя і громадську діяльність наших сучасників, вміщує нариси про агітаторів, політінформаторів, новаторів виробництва. Він широко висвітлює також міжнародне життя, досвід соціалістичного будівництва в братніх країнах, вміщує огляди найважливіших подій в світі. На його сторінках виступають партійні та громадські діячі, відомі вчені, журналісти.

В наступному році на сторінках «Блокнота агітатора» широко висвітлюватиметься діяльність політінформаторів і агітаторів, даватимуться консультації, примірні плани бесід на актуальні теми, розкриватимуться методика, організація роботи політінформаторів і агітаторів.

„Блокнот агітатора“

Журнал виходить двічі на місяць українською і російською мовами. Передплатна ціна на рік — 1 карбованець 20 копійок, на півроку — 60 копійок. Своєчасно оформляйте передплату на журнал «Блокнот агітатора» на 1969-й рік!

РЕДКОЛЕГІЯ.

ПОШУКИ, РОЗДУМИ, ПЛАНИ

Ще не так давно колектив художньої самодіяльності Хмельницького будинку культури успішно виступав з концертами перед членами УТОГ. Будинку культури, жартуючи, називали рідною домівкою. Нездарма кажуть, що в кожному жарті є доля правди. Сюди приходили члени УТОГ за порадою і за допомогою з самих різних питань.

Приходили сюди і для того, щоб відпочити. Так було в недалекому минулому. Та скоро ми відчули, що в роботі сталося несподіване: поволі робота Будинку культури почала затихати. Наші гуртківці перестали цікавитись роботою. «Що трапилось?», — запитували ми себе. Думки зійшлися на одному: треба шукати нові форми, обновляти репертуар, який би захоплював молодь, давав йому естетичну насолоду, прищеплював їй почуття прекрасного. В цих пошуках ми були неодинокими — нам допомагав актив.

Твердо вирішили взяти за провідне в роботі на найближчий час — героїку минулого країни Рад.

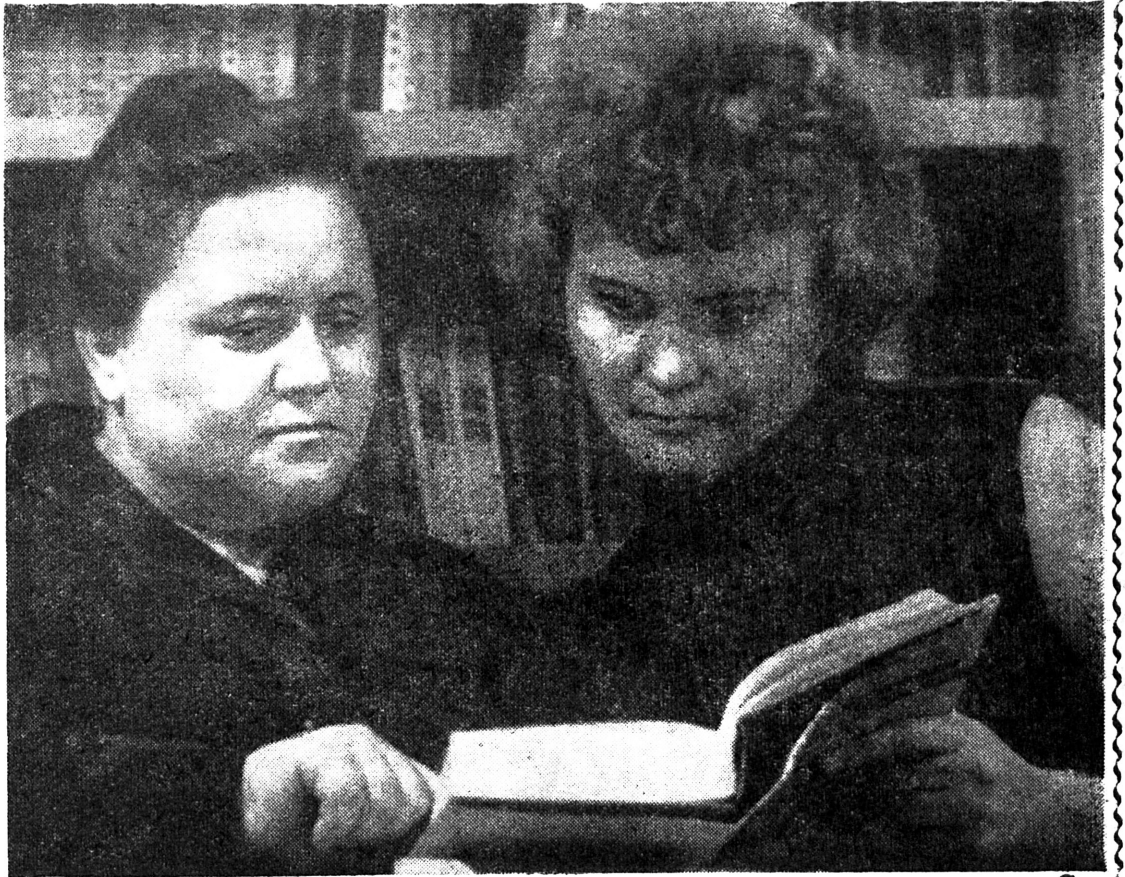
У Будинку культури виступають учасники лідії 1917 року, громадянської війни. Не пориваємо зв'язків ми і з старими комуністами. Вони нам дають немало цінних порад.

У плані драмгуртківців п'єса С. Євлахова «Смело ми в бой пойдём...», поряд з цим — комедія-водевіль В. Товстоноса «День правди». Колектив танцювального гуртка готує танці народів нашої країни і хореографічну сценку «Дід Шукар» за мотивами роману М. Шолохова «Піднята цілина».

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна колектив Хмельницького будинку культури розпочав готувати велику і цікаву програму про героїчні справи нашого народу, який будувати великий пам'ятник Володимиру Іллічу, — комунізм.

А. БЕРЛАДІНА.

м. Хмельницьк.

Київський палац культури глухих. Бібліотекар Ганна Жураківська (на фото ліворуч) допомагає підібрати необхідну літературу студентці Київського політехнічного інституту Ларисі Пакліній. Фото І. Щербанюка.

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ

ЩОДЕННО

На Артемівському УВП щоденно під час перерви в червоному кутку підприємств і заводів проводяться політінформації.

Гарно оформлений наглядною агітацією червоний куток приваблює до себе виробників, які цікавляться подіями, що відбуваються як у нашій країні, так і за її межами. На столі тут завжди свіжі газети та журнали. З регулярним оглядом газет і журналів виступають інженерно-технічні працівники підприємств, передові робітники. Все це дає нам змогу підвищувати ідейно-політичний рівень робітників.

Т. ЖЕРЕБЦОВ.

м. Артемівськ.

ЗЛІТ ПЕРЕДОВИКІВ

Цікаво і змістовно пройшов нещодавно зліт глухих Білопільського районного відділу

УТОГ Сумської області. На ньому глухі виробничники міста і села поділилися досвідом роботи, розповіли про недоліки виховної і культурно-масової роботи первинних організацій.

Для учасників зльоту був показаний концерт художньої самодіяльності Роменького клубу УТОГ та прочитана лекція на міжнародну тему.

П. БДЮХИН.

м. Білопіль.

ЕКСКАРСІЯ ДО МІСТ-ГЕРОЇВ

Сімдесят кращих виробників Кіровоградського УВП відвідали Київ. Екскурсанти оглянули визначні місця столиці України, відвідали музеї В. І. Леніна, музею Т. Г. Шевченка, Любувались вогнями вечірнього Хрещатика, мальовничими схилами Дніпра.

Друга велика група передовиків виробництва, ударників комуністичної праці, виїздила до міста-героя — Одеси. Учасни-

ки туристського походу побували в музеях міста, були в оперному театрі, купалися в морі.

З новими силами включається колектив Кіровоградського УВП у соціалістичне змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Н. ОСИПОВ.

м. Кіровоград.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

Нещодавно в Роменькому клубі глухих відбувся великий концерт. Показали його гості — глухі м. Прилуки, які побували тут з дружнім візитом.

Л. ЗАГАЙКО.

м. Ромни.

Художник-гравер

Великим попитом у населення користуються вироби Ялтінської фабрики сувенірів. У цьому, безперечно, велика заслуга місцевих художників. У творчому колективі підприємства працюють також і члени УТОГ, серед яких К. Алексеев — один із кращих граверів по дереву.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

На фото: К. Алексеев працює над новою гравюрою «Аквапаніст».

ГЛИБОКО усвідомлюючи відповідальність за успішну підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, Миколаївський обласний відділ, міжрайвідділи УТОГ та УВП організували широке обговорення Постанови ЦК КППРС з цього питання. Розроблені заходи, спрямовані на корінне поліпшення політико-виховної та культурно-масової роботи, на мобілізацію глухих по достроковому виконанню завдань п'ятиріччя. З кращих активістів створені комісії, які щоденно перевіряють виконання накреслених заходів.

У закладах культури, серед глухих сільської місцевості систематично читаються лекції, проводяться бесіди про життя і діяльність Володимира Ілліча Леніна, про боротьбу КППРС і братніх комуністичних та робітничих партій за перетворення в життя ленінських ідей.

Тільки за останній час ще п'ять глухих м. Вознесенська удостоєні високого звання ударника комуністичної праці. Найкращі успіхи добивається бригада будівельників під керівництвом Миколи Рубанного. Вона є однією з кращих на Вознесенській будівельній дільниці.

ГОЛОВНИЙ НАПРЯМ

У Первомайському клубі оформлена виставка книг про В. І. Леніна. Новобузькі організували культпоходи на перегляд кінофільмів «Людина з рушницею» та «Ленін у Жовтні». Миколаївський будинок культури провів тематичний вечір «Ленін і тепер живий для всіх живих!»

У Миколаєві введено в дію гуртожиток УВП на 112 місць. 20 родин одержали упорядковані квартири. Як бачимо, кожен відділ вносить і свою частку в загальнонаціональну справу.

Та слід відверто зізнатися, робимо ми ще далеко не все. Мало проводиться читальних конференцій, мімічного читання художньої літератури про В. І. Леніна, особливо у Кривоозерському та Снігурівському та інших закладах культури відсутня яскрава наочна агітація.

Недостатньо ще проводиться тематичних вечорів, а якщо вони й відбуваються, то не завжди на належному рівні. При Миколаївському будинку культури досі не працюють аматорська кіностудія, фотогурток,

гурток малювання, хоч розмови про це точаться уже протягом трьох років. Президія обласного відділу зобов'язала правління низових відділів щомісяця розглядати разом з культрадами питання про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Одне з перших місць у справі покращення виховної роботи з членами нашого Товариства мають бути відведені тематичним вечорам, переглядам циклів кінокартин, читанню творів художньої літератури, в яких розкривається образ В. І. Леніна. А наочна агітація повинна відповідати таким основним вимогам, як емоційність, образна чіткість, дохідливість та наступальна бойовистість.

Необхідно постійно турбуватися про збільшення рядів нашого Товариства, виявляти і залучати до нього людей з вадами слуху та мови. Снігурівському та Первомайському клубам слід покращити роботу пересувних бібліотек. Систематично провадити виїзди агітбригад на село, виявляти більше наполегливості у підготов-

ці до змагань з легкої атлетики та огляду художньої самодіяльності глухих сільської місцевості, які ми будемо незабаром провадити. До знаменної дати треба побувати нам на квартирах глухих з метою всебічного вивчення їх життя і праці.

Найближчим часом у всіх наших закладах культури відбудуться зустрічі з старими комуністами, а також з безпосередніми учасниками Жовтневої революції, з ударниками комуністичної праці.

Вознесенський, Миколаївський та інші колективи художньої самодіяльності працюють зараз над програмами, присвяченими 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, з якими вони почнуть виступати у жовтні цього року.

Гаряче схвалюючи Постанову ЦК КППРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна», всі члени Товариства нашої області докладуть всіх зусиль, щоб гідно зустріти цю знаменну дату. Це головний напрямок нашої діяльності.

Ю. РОСТІЯНОВ.

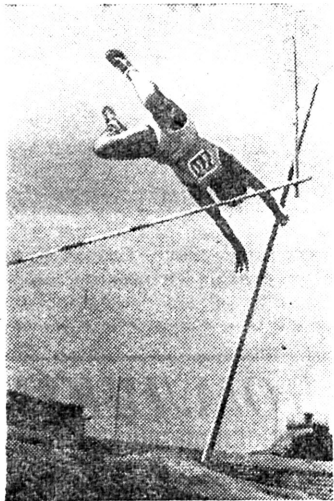
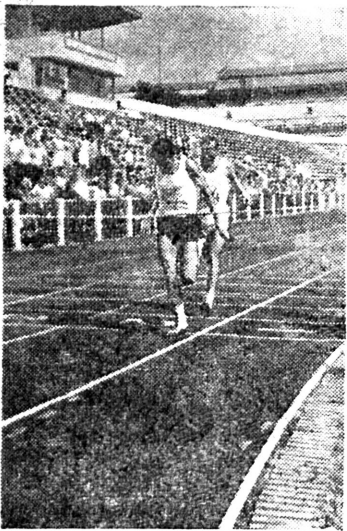
Голова Миколаївського обласного відділу УТОГ.

наше ЖИТТЯ 3

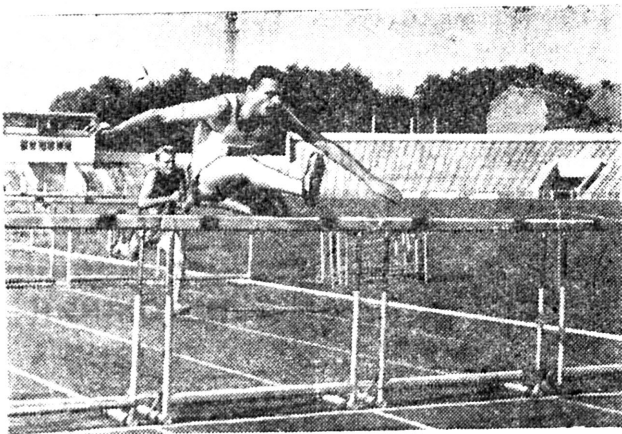
5 жовтня 1968 р.

ПЕРЕМОЖЦІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ 1968 року

Цікаво, напружено проходила спортивна боротьба на республіканських змаганнях з легкої атлетики, які відбулися у м. Одесі. Спортсмени, колективи докладали всі сили, щоб показати високі технічні результати, а при можливості — встановити й новий рекорд. Чоловіча команда Харківського облвсередшк. УТОГ у естафеті 4×100 ви-йшла переможцем з часом 46,2 сек. (фото зверху). У стрибках з жердиною у висоту кращі результати показав А. Симоненко — 350 см (фото всередині). М. Васильєв (Запоріжжя) став переможцем у бігу на ди-

станцію 1500 метрів (фото ліворуч). В. Скоморохов із Луганська пробіг 110 метрів з перешкодами за 14,8 сек. (фото внизу).

Напруженою була також спортивна боротьба і серед жінок, учасниць республіканських змагань з легкої атлетики. Хороших показників у естафеті 4×100 добилася збірна команда Одеси. У бігу на дистанцію 200, 400 і 800 метрів показала добрі результати одеситка Ірина Перова (фото праворуч). Її час відповідно 27,8, 1,02, 8, 2,31,2.

Фото І. ГОЛУБЕВА.

БЕСІДА ЛІКАРЯ

СЛОВО ПРО СЛОВО

Бесіду лікаря А. Липкань «Слово про слово» легко зрозуміти: читач, мабуть, знає немало фактів, які підтверджують, наскільки треба бути обережним із словом. Міміка, жест теж можуть і лікувати і ранили...

Здоров'я... Чи не найцінніший це скарб, який подарувала нам природа і яким треба розумно розпоряджатись, берегти від зайвих навантажень, падити. Між тим, іноді — мова, звичайно, не йде про виключні обставини, коли не тільки здоров'я своє віддаєш, а й саме життя, — ми так бездумно розтринькуємо цей скарб, наче він невичерпний. Ще гірше, коли завдаємо шкоди здоров'ю своїх близьких, товаришів по роботі, сусідів, знайомих і незнайомих.

До нас, лікарів, часто звертаються із скаргами на серцево-судинні хвороби, які є проблемою номер один сучасної медицини. Та не завжди необхідне медичне втручання, багато що залежить і від самої людини, її душевного стану, простіше — від настрою. Як кажуть, здоров'я людини — в її власних руках.

Відомо, що будь-яка хвороба є результатом порушень діяльності організму, порушень, виникнення яких залежить як від внутрішніх, так і зовнішніх подразників. Серед останніх чи не головне місце займає реакція на взаємину між людьми. Посварились двоє, наговорили без всяких на то причин один одному уціпливих слів, розхвилювалися — і це зразу ж відбивається на ряді систем організму, в першу чергу на серцево-судинній. Ось тут і чекайте сигналу бід, що його подасть серце, якщо не сьогодні — то завтра, навіть через кілька днів після конфлікту, гострої розмови. Сильні, насамперед негативні, емоційно-нальні переживання можуть не тільки викликати хворобу, а й призвести до катастрофи — до інфаркту міокарда чи крововиливу в мозок.

Серед причин, що викликають окремі нещасні випадки на виробництві, слід назвати і погані настрої потерпілого. Якщо людина чимось пригнічена, їй важко зосередитись і спокійно працювати, у неї, природно, зменшується увага, вона не може повністю включитись у виробничий процес. Погані настрої — це не лише послаблення уваги, але й швидка втома, травматизм на виробництві, аварії...

Отже, доброзичливості, взаємоповазі, ввічливості між

людьми належить важливу роль у запобіганні недуг, у першу чергу серцево-судинних. Такі якості людських відносин треба прищеплювати з дитинства, їх повинні дотримувати кожен, бо вони не тільки зберігають здоров'я, а й прикрашають наше життя, створюють теплу, дружню атмосферу, допомагають краще, продуктивніше працювати.

Ось чому в повсякденному житті, стосунках між собою великого значення набуває слово. В залежності від змісту, закладеному в ньому, воно позитивно впливає на людей, на їх настрої, працездатність. Добре слово піднімає загальний тонус, викликає бадьорість, полегшує страждання й біль, несе радість, вселяє надію. І навпаки, погане слово — образливе, недоброчинне, брутальне — глибоко вражає людину, негативно впливає на серце, первову систему, на психічний стан, може призвести до непередбачених вчинків, погіршує здоров'я.

«Слово лікує, слово і ранило» — твердить народна приказка. Слово може поставити на ноги тяжко хворого, але воно може і вбити навіть здорову людину. Видатний український вчений академік М. Д. Стражеско говорив, що в боротьбі за здоров'я слово є одним з наймогутніших засобів і профілактики, і лікування.

Звичайно, ніхто не закликає до мішанського сюсюкання, суцільної лагідності, до зверх-стриманості. Хіба можна, скажімо, залишатися байдужим, коли бачиш якесь неподобство, непристойні вчинки тощо. Без гострого, навіть різкого слова тут не обійтись. Але ж іноді дехто вживає його, не рахуючись ні з віком співбесідника, ні з станом його здоров'я, а головне — з доцільністю такого вживання.

Людина людині — друг, товариш і брат, записано в Програмі КПРС. Ці слова є провідною зіркою для радянських людей — будівників комунізму.

Хай же світла усмішка, доброзичливість і взаємоповага будуть постійними нашими супутниками. Адже це, крім усього, — могутній фактор зміцнення здоров'я.

А. ЛИПКАНЬ.

Кандидат медичних наук.

СЛАВА ГЕРОЇВ БЕЗСМЕРТНА

(ДО 25-РІЧЧЯ БИТВИ ЗА ДНІПРО ТА ВИЗВОЛЕННЯ м. КИЄВА ВІД ФАШИСТСЬКИХ ОКУПАНТІВ)

В селі Ново-Петрівці, під Києвом, на дніпровській кручі височить монументальна споруда. Її увінчує скульптура солдата в плащ-палатці, з автоматом у руках. Це — пам'ятник-музей визволителям столиці Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

...Це було в переддень 26-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. В результаті упертих і важких боїв наші доблесні Збройні Сили відкинули ворожі полчища з рубежів великої ріки, зрівнявши їх наміри відсидитися за укріпленнями так званого «Східного валу», зібратися з силами і повернути хід війни на свою користь. Над Києвом знову замайорів червоний прапор. Таким був подарунок славних воїнів Радянської Армії до Жовтневих свят.

У постанові ЦК Компартії України про відзначення цієї дати вказується, що, поряд з

всесвітньо-історичними перемогами Радянської Армії під Москвою, Сталінградом і на Курській дузі, битва на Дніпрі була одним з найважливіших етапів на шляху перемоги над фашистською Німеччиною... Стратегічна ініціатива точно перейшла до Радянської Армії. Епопея форсування Дніпра була новим тріумфом радянської зброї і радянського воєнного мистецтва.

У звитяжних боях при форсуванні Дніпра і визволенні міста Києва радянські воїни яскраво виявили високі морально-політичні і бойові якості, масовий героїзм та беззавітну відданість Комуністичній партії, соціалістичній Вітчизні. Всебічну допомогу їм подавав весь радянський народ. Трудівники тилу постачали армії озброєння, боеприпаси, спорядження.

А ось коротка історична довідка. У битві за Дніпро взяло участь 17 тисяч партизанів Ук-

раїни. Вони захопили і втримували до підходу наших військ 25 дерев'яних на Десні, Прип'яті і Дніпрі.

Титанічні зусилля радянських людей, як завжди, надихала і спрямовувала Комуністична партія. Батьківщина високо оцінила ратний подвиг своїх синів і дочок. Близько 2500 воїнів, які особливо відзначились у битвах за Дніпро і Київ, було удостоєно високого звання Героя Радянського Союзу, 65 частинам і з'єднанням присвоєно почесну назву — київських.

Трудящі нашої республіки свято бережуть пам'ять про безкорисливу допомогу народів-братів у визволенні української землі від фашистської навали. Вони відзначають 25-річчя славної перемоги як велику подію в історії Великої Вітчизняної війни, намічають провести її під знаком мобілізації всіх своїх сил на успішне виконання рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КПУ України, завдань п'ятирічки, дальшого розгортання соціалістичного змагання за відну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

В містах і селах, на підприємствах, будовах, в колгоспах,

радгоспах, установах, учбових закладах, військових частинах, а також у клубах, бібліотеках, парках культури і відпочинку намічено читання лекцій, доповідей, проведення бесід, тематичних вечорів, зустрічей трудящих з учасниками Великої Вітчизняної війни. Обладнуються виставки літератури, плакатів, фотодокументів, створюються куточки бойової слави, поповнюються експозиції музеїв, впорядковуються пам'ятники і незабутні місця, зв'язані з цією історичною подією, організовуються екскурсії і туристські походи.

Роз'яснюючи політичне та воєнно-історичне значення битви за Дніпро, розповідаючи про звірства гітлерівців, про ту велику шкоду, якої вони завдали народному господарству республіки, пропагандисти і агітатори мають викривати

ти злочинні плани сучасних західнонімецьких реваншистів і неофашистів та їх покровителів — американських імперіалістів, які загрожують мирові в усьому світі.

Велике значення матиме показ відповідних художніх та документальних фільмів, розповсюдження відповідної літератури, влаштування концертів і спектаклів на військово-патріотичні теми.

4-го листопада в містах і селах Придніпров'я, біля пам'ятників воїнам-визволителям відбудуться збори і мітинги трудящих, присвячені 25-річчю битви за Дніпро. Все це слугуватиме благородній справі патріотичного виховання трудящих, зокрема молоді, піднесення їх політичної активності і наполегливості в праці на благо нашої соціалістичної Батьківщини.

Редактор В. ПІТЕНКО.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського об'єднання глухих.